

Abstract No 72

මෘච්ඡකටික දෘශ්‍යකාව්‍යයෙන් පිළිබිඹු වූ සමකාලීන භාරතීය සමාජය.

කේ. එම්. උදයකුමාර

සිංහල විශේෂවේදී දෙවන වසර, සිංහල අධ්‍යයනාංශය, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය, කැලණිය

හරකමුනිගේ නාට්‍යශාස්ත්‍රයට අනුකූල ව නිර්මාණය වූ සංස්කෘත නාට්‍ය ප්‍රවාහයේ තවත් එක් සුවිශේෂී නාට්‍යයක් ලෙස මෘච්ඡකටිකය හඳුන්වාදිය හැකි ය. සැබවින් ම සෙසු නාට්‍යයන් හා සසඳනා විට මෘච්ඡකටිකය සුවිශේෂී භාවයක් උසුලනු ලබයි. එහි අන්තර්ගතය අතිශයෝක්තියෙන් තොර යථාරූපී භාවයකින් යුක්ත වීම ඊට හේතුව යි. මෘච්ඡකටිකය පෙරදිග නාට්‍ය සම්ප්‍රදායන්ට අනුගත වූ, සුබාන්ත ගණයේ නාට්‍යයකි. නමුත් එය අපරදිග සම්ප්‍රදායේ යථාරූපී මාර්ගයට එක් වී සමාජය පිළිබඳ හෙලන දෘෂ්ටි කෝණය යම් සමරූපී බවක් දක්නට ලැබේ. මෙම සංස්කෘත නාටකය ශුද්ධ නම් රජෙකු විසින් රචනා කරන ලද්දකි. මෙහි නිර්මාණ ලක්ෂණයන් අනුව ප්‍රකරණ ගණයේ හිමිකම් දරයි. බොහෝ සංස්කෘත නාට්‍යවලින් නිරූපණය වන්නා වූ භාරතීය සුබෝපහෝගී ජීවිත වටා ගෙනුන මායායථාර්ථවාදී ප්‍රස්තුතය මෙම නාටකය තුළින් බැහැර කර ඇත. මෙහිලා අරමුණ වනුයේ සමකාලීන භාරතීය සමාජයේ යථාරූපීය බව පිළිබඳ විමර්ශනය කිරීම යි. මේ සඳහා එකල පැවති දේශපාලනය, නීතිය හා සමාජ සඳාචාරය වැනි කරුණු පිළිබඳ අවධානය යොමු කෙරේ. ඒ සඳහා ප්‍රාථමික මූලාශ්‍රයන් ලෙස පියදාස නිශ්ශංකයන්ගේ මැටි කරන්තය නාට්‍යයත් භාරතීය නාට්‍ය සම්ප්‍රදායත් ද්විතීය මූලාශ්‍රයන් ලෙස ද යොදාගන්නා ලදී. නාට්‍ය ඉදිරිපත් කිරීමේ දී සමකාලීන සමාජය පිළිබඳ කරුණු, ප්‍රේක්ෂකයාට ග්‍රහණය වන්නේ, නාට්‍යයේ ඇති යථාරූපීභාවය හා එය ඔස්සේ දිග හැරෙන සජීවීභාවය ඔස්සේ ය. ඒ අනුව සෙසු නාට්‍යයන් හා සාපේක්ෂ ව මෙහි මානුෂීය හැගීම් හා සට්ටනය වීමේ ප්‍රවනතාවන් ඉහළය. ඒ ඔස්සේ එකල සමාජයේ යථාරූපීභාවය ප්‍රේක්ෂකයාහට අධ්‍යයනය කළ හැක්කේ කල්පිතවාදී බවින් තොරව ය. විවිධ ශිල්පී උපක්‍රම ඔස්සේ එළි දකින කතුවරයාගේ යථාර්ථවාදී චින්තනය තුළින් ගැඹුරු සමාජ හා ජීවන දර්ශනයක් ඉදිරිපත් කරනු ලබයි. ප්‍රේමය හා වෛරය යන මානුෂීය මනෝභාවයන් හමුවේ සිදුවන මිනිස් වෛතසික ස්වභාවයන්ගේ යථාරූපීභාවය ද සුදුව සොරකම වැනි සමාජ විරෝධී ක්‍රියාවන් පිළිබඳ ව ද රාජ්‍යය තන්ත්‍රය හා අධිකරණය වැනි දේශපාලනික ආයතනවල සිදුවන ක්‍රියාකාරකම් පිළිබඳ ව ද යථාරූපීය ව රචකයා සමාජය තුළ සැරිසරණු බවක් දක්නට ලැබේ. සත්‍යයවාදී වූ සමාජ දර්ශනයක් ඔස්සේ සමාජය අතපත ගැමක් නොව සමාජයේ ගැඹුරට කිඳා බැසීමක් මෙහි දී සිදුවී ඇත. එයට හේතු වන්නේ නාට්‍යයේ ඇති ජවනිකා භාසයෙන් හා උපභාසයෙන් ද සජීවී ලෙස ද ඉදිරිපත් කිරීම යි. මේ අනුව මෘච්ඡකටික දෘශ්‍ය කාව්‍යයෙන් හෙලිවන සමකාලීන සමාජ යථාරූපීතාවට හේතු වන්නේ නාට්‍යය තුළ ඇති වර්තයන් සියුම් ලෙසත්, සජීවී ලෙසත් ස්පර්ශ කිරීමට නාට්‍යයකරුවා ගනු ලැබූ උත්සාහයේ ප්‍රතිඵලය යි. ඒ අනුව මෘච්ඡකටික දෘශ්‍ය කාව්‍යය තුළින් සමකාලීන සමාජ සංස්ථාව විමර්ශනය කිරීමක් සිදුකර ඇති බව පෙනී යයි.

ප්‍රමුඛ පද: මෘච්ඡකටික, යථාරූපීබව, ප්‍රකරණ, මායායථාර්ථවාදය